

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: A. Brăgaru)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V. Sîrbu, V. Buhnaci, D. Dulghieru)

Î N C H E I E R E

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoria

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Oleg Ciornîi, reprezentat de avocatul Natalia Vladimirov, și de Ministerul Justiției,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Ciornîi împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor și Procuratura Generală cu privire la încasarea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și instanțelor judecătorești,

împotriva deciziei din 9 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 23 ianuarie 2019, Oleg Ciornîi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor și Procuratura Generală, prin care a solicitat încasarea din contul bugetului public național a prejudiciului moral în mărime de 1 000 000 de lei, cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

În motivarea acțiunii a indicat că, în fapt, de către organul de urmărire penală, Oleg Ciornîi a fost învinuit de faptul că în perioada anilor 2009-2012, fiind numit prin procesul-verbal și decizia Adunării generale din 11 februarie 2009, ca președinte al Federației Taekwondo WTF din Republica Moldova, a înșușit de pe conturile Federației, conform raportului de expertiză nr. 599 din 10 aprilie 2013, mijloace bănești în sumă de 47 000 de lei.

Reclamantul a relatat că la 10 aprilie 2012, nu mai deținea funcția de președinte al Federației Taekwondo WTF din Republica Moldova, or, conform extrasului din Registrul de stat al organizațiilor necomerciale din 29 martie 2012, în funcția de conducător a fost înregistrat Igor Iuzefovici.

În continuare a relatat că, prin ordinul nr. 04/04 din 10 aprilie 2012, emis de Oleg Ciornîi, a fost aprobată componența echipei de sportivi pentru participare la jocurile sportive internaționale pentru copii în or. Konia, Republica Turcia, din contul Federației în perioada 13 aprilie 2012-17 aprilie 2012 și anume: conducătorul echipei - Oleg Ciornîi, antrenor - Roman Dascalenco, sportivii: Ana-Camelia Perciune, Daniel Bolocan, Ion Cravțov, Alina Puica, Ion Taran și Tudor

Potoroacă, iar drept urmare pentru deplasarea echipei la locul desfășurării acestor din contul Federației au fost suportate cheltuieli de deplasare în mărime de 47 000 de lei, fapt confirmat prin transferul efectuat în adresa reprezentanței „Turk Hava Yollari Aİ” în Republica Moldova

A mai indicat că evenimentul descris supra nu a fost inclus în calendarul acțiunilor sportive naționale și internaționale pentru anul 2012, elaborat și aprobat la propunerea Federației de către Ministerul Tineretului și Sportului și, conform comunicării Federației nr. 279 din 21 februarie 2013, sportivii Daniel Bolocan, Ion Cravțov, Alina Puica, Ion Taran și Tudor Potoroacă, nu sunt membri ai Federației și nici nu s-au antrenat în cadrul lotului național de Taekwondo.

Într-o altă ordine de idei a relatat că de către organul de urmărire penală Oleg Ciornîi a fost învinuit și de faptul că acesta a însușit bunuri încredințate în administrarea acestuia, aflate la balanța Federației, astfel cauzând Federației daună materială în proporții deosebit de mari în mărime de 137 464 de lei.

În așa mod a indicat că în privința sa fost pornită cauza penală nr. 2012421972, în prezența indicilor componentei de infracțiune prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, iar prin ordonanța organului de urmărire din 14 februarie 2013, a fost recunoscut ca bănuit și, ulterior, prin ordonanța procurorului din 2 mai 2013 a fost recunoscut ca învinuit. Concomitent, prin încheierea din 20 mai 2013 a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău, în privința reclamantului a fost aplicată măsura preventivă sub formă de arest preventiv pe un termen de 15 zile, iar drept urmare în perioada din 17 mai 2013 până la data de 27 mai 2013 s-a aflat în izolatorul de detenție provizorie a Direcției de Poliție mun. Chișinău, din str. Tighina 6, mun. Chișinău.

Ulterior, prin sentința din 11 martie 2014 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, cauza nr. 1-314/13, Oleg Ciornîi a fost achitat de învinuirea adusă în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 191 alin. (5) Cod penal, pe motiv că, fapta nu întrunește elementele infracțiunii imputate.

Prin decizia din 23 decembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău, sentința instanței de fond a fost casată, iar astfel Oleg Ciornîi a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 355 alin. (1) Cod penal și în baza acestei i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de un an, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială sau de a exercita activități de gestionare a organizațiilor comerciale, obștești și alte organizații nestatale pe un termen de doi ani.

Prin decizia din 20 ianuarie 2016 a Curții Supreme de Justiție recursul ordinar declarat de procuror a fost respins ca inadmisibil, iar recursul declarat de avocatul Iulian Balan în interesele inculpatului Oleg Ciornîi a fost admis, fiind casată integral decizia din 23 decembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău cu menținerea sentinței din 11 martie 2014 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău.

Astfel, Curtea Supremă de Justiție a ajuns la concluzia, că nici învinuirea formulată de către procuror în rechizitoriu (art. 191 alin. (5) Cod penal), nici încadrarea juridică de către instanța de apel a acțiunilor inculpatului Oleg Ciornîi în baza art. 335 alin. (1) Cod penal nu și-au găsit confirmare în cazul deferit judecării, deoarece în speța dată nu se regăsesc probe incontestabile care ar dovedi vinovăția lui Oleg Ciornîi în săvârșirea acestor fapte.

A mai indicat că, Colegiul penal lărgit a apreciat ca fiind corectă constatarea primei instanțe referitor la faptul că odată ce asupra bunurilor, despre care se susține că au fost delapidate, a fost aplicat sechestru, în rezultatul unei hotărâri judecătorești, acestea aflându-se în posesia unor terțe persoane nu puteau fi restituite de către inculpat la solicitarea Federației Taekwondo WTF din Republica Moldova, iar în acțiunile acestuia nu pot fi reținute elementele constitutive ale infracțiunii de delapidare a averii străine, or, delapidarea semnifică însușirea bunurilor, precum nu sunt întrunite nici elementele constitutive ale infracțiunii de abuz de serviciu.

Așadar, prima instanță în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, verificând complet și obiectiv probele administrate la dosar sub aspectul pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, just a ajuns la concluzia despre achitarea lui Oleg Ciornîi de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

În acest context decizia instanței de apel privind condamnarea lui Oleg Ciornîi în baza art. 335 alin. (1) Cod penal a fost casată ca fiind ilegală și neîntemeiată, cu menținerea sentinței primei instanțe, care este legală, motiv pentru care se apreciază că apelurile procurorului și avocatului Rodion Tocan în numele Federației Taekwondo WTF din Republica Moldova au fost greșit admise.

Drept urmare a insistat că în urma acțiunilor organului de urmărire penală fiind supus urmării penale pentru o perioadă mai mare de 3 ani, a suportat prejudiciu moral manifestat prin frustrarea sa în calitate de persoană, înjosirea în societate, neîncrederea pe care a simțit-o în permanență din partea familiei, a rudelor și a prietenilor, iar rezultatul acestui proces a fost defăimarea imaginii de afaceri a reclamantului, care până la intentarea urmăririi penale a reprezentat interesele organizației obștești, imposibilitatea angajării în câmpul muncii, etc.

În așa mod, prin punerea sub învinuire pentru comiterea unei infracțiuni mai puțin grave, desfășurarea procedurilor de urmărire penală într-o perioadă ce a depășit 3 ani, reclamantului i-au fost cauzate suferințe psihice și disconfort psihologic, iar drept urmare reclamantul s-a considerat îndreptățit la repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilegale ale organelor de urmărire penală, precum și să-i fie aduse scuze oficiale în temeiul prevederilor Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, de a aduce scuze oficiale.

În aceeași formulă a considerat că prin condamnarea ilegală, reclamantului i-au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale, iar traumele psihice și suferințele fizice provocate trebuie să fie reparate prin acordarea unor despăgubiri morale echitabile pentru a-i aduce deplina satisfacție pentru suferințele psihice și fizice suportate, ca urmare a unor serii de consecințe negative, în sensul izolării reclamantului de colectivitate și familie, stării de sănătate, atingerea gravă adusă onoarei și demnității, reputației profesionale, precum și sentimentul de frustrare accentuată creat de dezumanizare și de afectare a personalității sale.

În așa mod a considerat că suma bănească de 1 000 000 de lei va fi una echitabilă și îi va aduce satisfacția deplină pentru profundele suferințe psihice și fizice pe care le-a suportat, menționând în acest sens că, în perioada aflării reclamantului în arest în izolatorul, celula în care a fost deținut nu avea nici o fereastră, era foarte umedă, fiind situată în subsol, nu era luminată suficient,

mobila lipsea, cu excepția unei bănci din lemn, pe care reclamantul urma să o împartă cu încă o persoană. Unicul mijloc de colectare a deșeurilor deținuților era o găleată, mereu plină și care degaja un miros oribil, lipsea un robinet cu apă potabilă și pentru spălare, reclamantului nu i s-a oferit lenjerie de pat, mâncarea a fost insuficientă și necomestibilă.

Totodată, a considerat că prin aplicarea măsurilor de constrângere specificate supra, reclamantul a fost izolat de societate, familie, prieteni, neavând posibilitatea de a comunica în modul obișnuit și acțiunile de urmărire penală i-au creat o stare de înjosire și umilință, fiind învinuit pe nedrept în săvârșirea infracțiunii de delapidare averii străine, care fără îndoială s-a expus stării sale psihologice și membrilor familiei sale.

Prin hotărârea din 25 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost admisă parțial acțiunea, fiind dispusă încasarea de la bugetul de stat în beneficiul lui Oleg Ciornîi a prejudiciului moral în mărime de 25 000 de lei, iar în restul pretins acțiunea fiind respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe la 3 decembrie 2020, Ministerul Justiției a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

La fel, nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 7 decembrie 2020, avocatul Vladimirov Natalia, acționând în interesele lui Ciornîi Oleg a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii contestate în partea stabilirii cuantumului sumei încasate și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 9 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelurile declarate de avocatul Vladimirov Natalia în interesele lui Ciornîi Oleg și de Ministerul Justiției. S-a menținut hotărârea din 25 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Ciornîi împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor și Procuratura Generală cu privire la încasarea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și instanțelor judecătorești.

Pentru a decide astfel, prin prisma art. 1 alin. (3) Cod de procedură penală și art. 2 alin. (1) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, Colegiul a reținut că acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, care exclud vinovăția acestora, sunt erorile admise de către organul de urmărire penală al căror caracter ilegal este manifestat prin tragerea ilegală la răspundere penală a unei persoane nevinovate, inclusiv atribuirea neîntemeiată a statutului de bănuit, învinuit, condamnat acțiunii, or, neexecutarea acestor obligații de către organul de urmărire penale se califică indiscutabil drept acțiuni ilicite.

Tot aici Colegiul a notat că tragerea la răspundere se realizează în cadrul unui proces penal, iar propriu-zis ordonanța de începere a urmăririi penale, efectuarea acțiunilor de urmărire penală, inclusiv și recunoașterea în calitate de bănuit sunt fazele institutului de tragere la răspundere penală. Or, în sensul normelor citate mai sus noțiunea de tragere la răspundere penală nu constituie exclusiv condamnarea persoanei, ci și acțiunile de urmărire penală efectuate în cadrul unui proces penal.

În aceeași ordine de idei a menționat că tragerea la răspundere penală atât la faza condamnării, cât și la faza supunerii urmăririi penale, implică unele ingerințe la drepturile persoanei supusă urmăririi sau răspunderii penale.

În speță, Colegiul a reținut că, de fapt la baza începerii urmăririi penale în privința lui Oleg Ciornîi au stat anumite analize și deduceri de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal.

Ulterior, fiind exercitat controlul judiciar al acțiunilor reclamantului prin prisma existenței elementelor constitutive ale infracțiunii imputate, prin sentința din 20 mai 2013 a Judecătorei Botanica, mun. Chișinău, menținută prin decizia din 20 ianuarie 2016 a Curții Supreme de Justiție s-a stabilit cert că învinuirile aduse acestuia sunt neîntemeiate, acesta urmând a fi achitat pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii imputate.

În astfel de circumstanțe, Colegiul a dedus cert și clar că din start acțiunile lui Oleg Ciornîi, așa cum le descrie atât instanța de fond, cât și instanța de recurs în speța principală nu putea fi încadrate în legea penală ca fiind infracțiune, iar din textul actelor judecătorești nominalizate supra se evidențiază cert și incontestabil că, organul de urmărire penală din start nu dispunea de nici un temei legal de a începe urmărirea penală în privința lui Oleg Ciornîi pe faptele incriminate ca fiind pasibile răspunderii penale.

Drept urmare, cele constatate denotă ca fiind lipsită de necesitate și acoperire legală acțiunile procesuale penale desfășurate în privința lui Oleg Ciornîi, implicit cele de privare de libertate chiar și cu titlu de măsură preventivă, recunoașterea acestuia în calitate de bănuit și ulterioara recunoaștere în calitate de învinuit, or, acest caz s-a finalizat cu concluzia despre faptul că, acțiunile acestuia nu se înscriu în nici una din fapte incriminate în textul actului de învinuire drept infracțiune.

În lumina celor enunțate, ținând cont de circumstanțele speței în ansamblul său, Colegiul pornind de la dispozițiile art. 2 al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, a calificat acțiunile organului de urmărire penală, inclusiv a procuraturii drept neîntemeiate și care se încadrează în noțiunea de acțiuni ilicite dată de norma sus-indicată. Or, atât organul de urmărire penală cât și procuratura, contrar dispozițiilor art. 1 alin. (3) Cod de procedură penală, au întreprins acțiuni de tragere la răspundere penală, precum și supunerea statutului de bănuit/ învinuit a lui Oleg Ciornîi pentru faptele despre care au cunoscut cu certitudine din start că nu pot fi sub nici o condiție calificate drept infracțiune.

Astfel, Colegiul a constatat că Oleg Ciornîi a fost ilegal tras la răspundere penală.

Reținând prevederile art. 23 alin. (3) Cod de procedură penală, art. 1405 alin. (1), 2036, 2037 Cod civil, art. 3 alin. (1) lit. a), art. 6 lit. a), art. 11 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, ținând cont de circumstanțele enunțate, dat fiind constatat faptul tragerii ilegale la răspundere penală a lui Oleg Ciornîi, implicit supunerea acestuia măsurii preventive privative de libertate, în optica normelor citate mai sus, precum caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, statutul social al persoanei vătămate și alte circumstanțe relevante în acest sens, Colegiul a apreciat ca fiind corectă soluția instanței de fond de admitere parțială a acțiuni și astfel încasarea din contul bugetului de stat în beneficiul reclamantului a sumei de 25 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

În aceeași ordine, în circumstanțele în care, la caz, Colegiul a constatat că Oleg Ciornîi întrunește condițiile art. 3, 6 din Legea nr. 1545 pentru compensarea prejudiciului moral, a considerat evident că la caz instanța de fond corect și întemeiat a dispus în ordinea art. 7 din Legea nr. 1545 repararea și a prejudiciului material cauzat reclamantului în legătură cu derularea urmăririi penale nominalizată în speță.

La 17 septembrie 2021, Oleg Ciornîi, reprezentat de avocatul Natalia Vladimirov, a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei nu au constatat just și au dat o apreciere incorectă situației de fapt, mai mult nu au examinat cauza sub toate aspectele și nu au stabilit cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt caracteristice raportului juridic.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

Ulterior, la 29 octombrie 2021, Ministerul Justiției a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei nu au constatat just și au dat o apreciere incorectă situației de fapt, mai mult nu au examinat cauza sub toate aspectele și nu au stabilit cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt caracteristice raportului juridic.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 9 iunie 2021 și a expediat-o participanților la proces la 19 august 2021 (f.d. 112, Vol. II), or, la actele cauzei nu se regăsește dovada de recepționare a acesteia de către participanții la proces.

Astfel, recursurile declarate la 17 septembrie 2021 și la 29 octombrie 2021, sunt în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 28 septembrie 2021 și la 3 noiembrie 2021 instanța de recurs a comunicat intimațiilor recursurile, informând despre necesitatea depunerii referinței, or, până la examinarea cauzei careva referințe în adresa instanței nu au parvenit.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de Oleg Ciornîi, reprezentat de avocatul Natalia Vladimirov, și de Ministerul Justiției, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile ca inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Oleg Ciornîi, reprezentat de avocatul Natalia Vladimirov, și de Ministerul Justiției, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant

regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursurile declarate de Oleg Ciornii, reprezentat de avocatul Natalia Vladimirov, și de Ministerul Justiției, ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Oleg Ciornii, reprezentat de avocatul Natalia Vladimirov, și de Ministerul Justiției, împotriva deciziei din 9 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat